

[Jes Lunde]

den bedste styrke, når man står i internationale forsamlinger og skal overtale de andre, som måske har lavere CO₂-udslip end os, til at gøre noget. Vi må da starte herhjemme.

Så forstod jeg nu, at i sin iver efter at lede efter nogen, der advarer os mod det, er man nu nået til Holland. Tidligere var det EF-Kommissionen, man argumenterede med; man har så åbenbart forladt det synspunkt, at det var hele EF-systemet som sådan, der advarer os imod enegang. Nu hedder det sig, at det er Holland. Jeg kan godt forstå, at man har forladt det med at sige, at det er hele EF-systemet, for det er der ikke grundlag for i de notater, vi har fået. Tværtimod må man sige, at direktøren for generaldirektoratet for miljø i EF nok er den eneste dernedefra, der har udtalt sig klart om dette spørgsmål, og han hilste det meget velkomment, at Danmark tog hul på det, for, som han sagde: Så bliver det meget nemmere at tage fat på det i EF.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil gerne stille statsministeren et spørgsmål. Baggrunden er, at den debat, der finder sted her i dag, undrer mig, for som jeg har kunnet iagttage det, er 90 pct. af al tid, som ordførere og andre har brugt, udelukkende gået på at kritisere Socialdemokratiet for manglende samarbejdsvilje.

Og så er mit spørgsmål til statsministeren, om ikke også statsministeren er meget forundret over en sådan holdning til Socialdemokratiet fra De Konservative, fra Venstre osv., for jeg erindrer da, at statsministeren for kort tid siden i sin redegørelse sagde, at der oprindeligt var opnået forlig med Socialdemokratiet på store og vigtige områder. Det var postgiro, det var boligpakken, der skal give flere arbejdspladser, det var børnepakken, det er den store sag om EF og problemerne omkring unionen, altså et memorandum, som regeringen og Socialdemokratiet er enige om er vores forudsætninger for at gå videre med disse ting. Det er forsvarsforliget, det er vel heller ikke uvæsentligt. Eller det store Øresundsprojekt på godt og ondt, men mest godt. Også det er vi blevet enige om, hvor vanskeligt det end var. Og så sagde statsministeren »og ikke at forglemme dagpengeforliget«. Så er der uddannelsespladser og skibsværfter. Jamen det er jo lige ved at være hele politikken, kunne

man næsten fristes til at sige, at statsministeren berømede Socialdemokratiet for samarbejdet om.

Undrer statsministeren sig ikke over, at de ærede medlemmer fra statsministerens og udenrigsministerens eget parti så kan være så ganske enormt utilfredse? Var der ikke noget andet, de skulle bruge deres tid til, hr. statsminister?

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

I forlængelse af hr. Fischers indlæg må jeg over for hr. Svend Auken understrege, at hr. Svend Aukens kritik af lægeforliget hviler på fejlagtige oplysninger.

Jeg står her med et papir vedrørende Sygesikringens Forhandlingsudvalgs tilbud af 27. maj 1991 sammenholdt med regeringens skitse. For god ordens skyld skal jeg sige, at papiret er udarbejdet af SFU. Af dette papir fremgår det, at sygesikringsforhandlingsudvalgets tilbud, altså amternes tilbud til lægerne, var 647 mio. kr. over 2½ år. Regeringens tilbud var på i alt 629 mio. kr. Det vil sige, at regeringens tilbud er 18 mio. kr. billigere for amterne end det tilbud, amterne afgav den 27. maj – og så i øvrigt uden at få forlig. Samtidig betyder det, at en læge får 13.000 kr. mere om året, end amterne havde tilbudt. Men konklusionen er, at forliget gør det billigere for amterne.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg tror, jeg må tilstå, at hr. Anker Jørgensens observation slet ikke er så ringe, for det er fuldstændig korrekt, at jeg fremhævede i min tale i dag, at det er bemærkelsesværdigt for klimaet i Folketinget under de fem måneder, hvor vi nu har haft KV-regeringen, at der har været et tæt samarbejde mellem regeringen og Socialdemokratiet på mange måder, og at det også har ført til gode resultater, som er talrige.

Men da hr. Svend Auken holdt sin tale, tror jeg, vi alle lagde mærke til, at han sandelig også fremhævede, at Socialdemokratiet havde været meget indstillet på at samarbejde efter valget, men det, han navnlig lagde vægten på, var de eksempler, hvor Socialdemokratiet har haft evne, vilje og held til at samarbejde med andre partier uden om regeringen, og det er der så nogle af de fortræffelige borgerlige politikere som har følt berettiget trang til at anholde. Så vi har altså begge ret.